

شخصیت شناسی شهریار با نظریه یونگ

* ژاله افشار، سارا فرزانه

چکیده

سخن از شناخت شخصیت و درک ناخودآگاه شهریار، شاعری پرآوازه با طبایع متضاد است، تحلیل محتوای شعری، نقبی به شخصیت و انگیزه‌های پنهانی او که با تلاش در رهاسازی خود از کشمکش‌های درونی سعی در بصیرت یافتن به واقعیت‌های درونی داشته است. سخن از خواندن و درک آنچه در فراسوی سخن شاعر او را به گفتن و می‌دارد. خواندن شعر در پی یافتن پدیده‌ها و کارکردهای ذهنی او تا بتوان نقش تعیین کننده نیت‌ها، آرزوها و انگیزه‌های برخاسته از ذه، گشایش در معنا میسر نمی‌شود. درک ناخودآگاه شاعر که در رویا متجلی شده و ساختاری چون زبان پیدا می‌کند. انقلابی بزرگ در فتح ناشناخته‌های سربسته، تفرد و خودشکوفایی درونی که شاعری چون شهریار را از وادی طبابت جسم به طبابت روح می‌کشاند و درک مفاهیم اثر زیبای او که جز به مدد تحلیل اشعار و گریز به شخصیت شاعر میسر نخواهد شد. این مقاله مجالسی است برای به تصویر کشیدن آنچه ناخودآگاه شهریار در کشف و شهود آبتن شده و زایش آن در اشعارش است. شناخت من واقعی نهفته در اشعار او و انطباق آن با نظریه شخصیت کارل گوستاو یونگ/ف دریافت بزرگی توان او را در شناخت خود و قوس حرکت او از مجاز به حقیقت و از طبابت به هدایت.

کلیدواژه: محمد حسین بهجت تبریزی (شهریار)، یونگ، روانشناسی، شخصیت، تفرد